

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

צו - שבת הגדול י"ב ניסן תשע"ג 18

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ ייחודי
שבת	י"ב	סה	ס"ו
ראשון	י"ג	סה	ס"ז
שני	י"ד	סו	ס"ח
שלישי	ט"ו	סו	ס"ט
רביעי	ט"ז	סז	ע'
חמישי	י"ז	סז	ע"א
שישי	י"ח	סח	ע"ב

מעלת הלימוד

ונאמרתי בדתתי הלא דבר הוא, ומאת ה' היתה זאת, פְּדַרְכֵי תְמִיד לְהִסְתַּכֵּל וּלְהִשְׁגִּיחַ וּלְהִתְבּוֹנֵן עַל כָּל דָּבָר בְּכָל יוֹם אִיךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְסַבֵּב עִמִּי בְכַמְּה סְבוֹת לְטוֹבָה, וּמְרַמֵּז רְמִזִּים לְקִרְבָּנִי אֵלָיו בְּאִפְּן שְׂאִיזָה לְדַבֵּר מִדְּבָרֵי תוֹרָתוֹ וְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הַנוֹרָאִים מֵאֵד, אֲשֶׁר יֵשׁ עַל זֶה מְנִיעוֹת אֵין מִסְפָּר מִגְּדֵל הַמַּחֲלָקָה, אֲשֶׁר מִחֲמַת זֶה הִיָּה רְחוֹק בְּעֵינֵי שְׂאוֹכֵל לְדַבֵּר אֵיזָה דָּבָר מִתּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּאִדְעָס, אֲבָל כַּמָּה גְּדוֹל כָּחוֹ שֶׁל רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ זְכָר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה אֲשֶׁר בְּכָחוֹ הַגְּדוֹל הוּא עוֹזֵר לֹאא כַח כְּמוֹנֵי בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, וְלַעֲלוֹם יָדוֹ עַל הַעֲלִינָה וְכִבְרָ גָמֹר וְיִגְמֹד הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ שֶׁהוּא רָצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאִמְתּוֹ, עַל כֵּן נִתְּתִי אֵל לְבִי גַם אֲזוּ בְּסַעֲדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁהַכֹּל מִן הַשָּׁמַיִם וְכָל יוֹם וָיוֹם מֵלֵא רְמִזִּים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכוּ' (פּמבאַר בְּהַתּוֹרָה ה' אֶלְקֵי גְדֻלַּת מֵאֵד סִימָן נ"ד)

...אֲבָל עַל יְדֵי כָל זֶה נִתְעוֹרַר לְבִי לְחַשֵּׁב בְּעֵינָי זֶה מָה שְׂיִכּוֹת יֵשׁ עֵינָי פְּרִשְׁת פְּרָה לְעֵנְנֵי נְסִיעֵתִי לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל אֲף עַל פִּי כֵן לֹא בָּא עַל דַּעְתִּי עַד הַסַּעֲדָה שְׁלִישִׁית שֶׁעֵנְנֵי פְּרִשְׁת פְּרָה שֶׁשְּׂיִכָּה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל זֶה מְבַאֵר הֵיטֵב בְּהַתּוֹרָה אֲבֵא שְׂאוֹל אוֹמֵר קוֹבֵר מֵתִים הֵייתִי וְכוּ' (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן נ"ה) וְנִפְלְאֵתִי מֵאֵד אַחַר כֵּן עֲזַרְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁחִזְרַתִּי כַּמָּה דְּבָרִים מִהַתּוֹרָה הַזֹּאת לְפָנֵי הָעוֹלָם בְּזֹאת הַסַּעֲדָה שְׁלִישִׁית וְהִיָּה בְּעֵינֵי לְפָלֵא גְּדוֹל כִּי אֲנִי יוֹדַע שֶׁבְּכָל פַּעַם שְׂאֵנִי חוֹזֵר דְּבָרֵי רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הוּא נִפְלְאוֹת ה', כִּי יֵשׁ עַל זֶה מְנִיעוֹת אֵין מִסְפָּר.

(ימי מוהרנ"ת - ח"ב - נ"ח)

תורה נ"ה - אבא שאול אומר

להמשיך מקדושת ארץ ישראל כשהוא בגלות

עליו מהרע עין שלהם, ועל ידי זה הרע עין הם מוזיקים לו כארס של נחש המזיק.

"כִּי הִרְשָׁעִים בְּגִלוֹת הַמֵּר הִזָּה, עֵינֵיהֶם לְטוֹשִׁים פְּרָאֵי מוֹצֵק. וְאִרְס עֵינָיו מִבִּיטִים לְמַחְרוֹק, בְּבַחֲיִנַת: ⁵"הֵמָּה יְבִיטוּ יָרְאוּ בִּי".⁶

טוב עין

עיקר הסכנה הוא מהארס הרע של הרע עין, שלא יכנס בו חלילה רע עין, ואפילו על הרשע עצמו צריך שלא יהיה לו רע עין. כי כשחלילה מצליח הרשע להכניס בו רע עין, על ידי זה הוא מנצחו.

"וְעַל כֵּן צְרִיךְ הָאָדָם פְּשִׁמְתָּגְבֵר עָלָיו הַשׁוֹנֵא וְהָרַע עֵין שִׁיְהִיָּה הוּא כָּלוֹ טוֹב בְּחִינַת טוֹב עֵין. וְאִפְּלוֹ עַל הַרְשָׁע בְּעֲצָמוֹ יְהִיָּה מְלַמֵּד זְכוֹת שְׂלֵא יְהִיָּה עֵינוֹ רָעָה חֵס וְשְׁלוֹם, אִפְּלוֹ בְּגִדְלוֹת הַרְשָׁע, אֲף עַל פִּי שְׂלִכְאוּרָה נְדָמָה לוֹ שֶׁהוּא חֵס וְשְׁלוֹם, שְׂלֵא בְּדִין, אֲף עַל פִּי כֵן יִלְמַד עָלָיו זְכוֹת וְיִאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי צְדִיק ד' וְלֹא יְהֵא בְּלָבוֹ שׁוֹם עַקְמִימִיּוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי צְדִיק וְיִשְׂרָאֵל הוּא יִתְבָּרַךְ, וְאֲזוּ בּוֹדָאֵי יוֹכֵל לְהַנְצִל מִהָרַע עֵין שֶׁל הַרְשָׁע."⁸

עקמיונות הלב

וצריך להזהר אפילו מעקמיונות הלב, שלא יפול לו רע לב, ולא יהרהר חלילה

ס"ק א: דַּע, כִּי לְרֵאוֹת בְּמַפְלָתָם שֶׁל רְשָׁעִים אֵי אִפְּשֵׁר, אֲלֵא עַל יְדֵי בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בְּבַחֲיִנַת: ¹"שֵׁב לִימִינֵי עַד אֲשִׁית אוֹיְבֶיךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ". יְמִין, זֶה בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בְּחִינַת בְּנֵימִין, כֵּן יְמִין, שְׁנוֹלַד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.²

מלכות הרשעה

מאותו יום מר ונמהר, מאותו יום שנחרב בית המקדש ונפלה המלכות דקדושה, נפלה המלכות לרע ולרשעים, ומלכותם וכוחם האדיר והעוצמתי של הרשעים הוא נורא ואיום כך שאי אפשר להתגרות בהם, עד כדי כך שאפילו הצדיק צריך להזהר לא להלחם עמם, כי כל המנסה להתגרות ולהלחם עמם, הם מוזיקים לו.

כמבואר בגמרא ברכות: ³"אמר רבי יצחק אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו, שנאמר: 'יחילו דרכיו בכל עת'. ולא עוד אלא שזוכה בדיון, שנאמר: 'מרום משפטיך מנגוד'. ולא עוד אלא שרואה בצריו, שנאמר: 'כל צוריו יפיח בהם'.

רע עין

מהיכן הרשעים ממשיכים כח כזה לנצח את כל הנלחמים בהם? זה נמשך מהרע עין שלהם,⁴ כי הרשעים הרע עין שלהם נורא ואיום, ועל כן כל מי שמנסה להלחם ברשעים, הם ממשיכים

לקוטי-הלכות <<< הלכה למעשה

עפ"י הדין היומי בליקו"מ

הלכות מלמדים א' - ד'

א. המלמד המבחר והטוב הוא האב לבנו, כמו שכתוב, ולמדתם אתם את בניכם וכו'. (מלמדים א)

ב. הזקן חייב ללמד את בן בנו תורה, כי הוא מסוגל לזה ביותר. (א - א)

ג. הוא שלמות גדול כשזוכה החכם ללמד את בנו ואת בן בנו תורה, כי אזי נעשה כלליות גדול בשלמות גמור של בן ותלמיד. (ב - א)

ד. כל מי שעוסק בתורה ומצות הוא מדבק מחשבתא בעלמא דאתי, שהוא בחינת זכרון. (ג - א)

"כששומרין את הזכרון היטב ומדבקין מחשבתם בעלמא דאתי וזוכר היטב את עלמא דאתי, בודאי לא יהיה כרוך אחר תאות לבו. ובודאי יהיה עוסק רק בתורה ומצות כל ימיו."

ה. על ידי הקידוש ממשיכין הקדשה של שבת שהוא בחינת עלמא דאתי, בחינת לאדבקא מחשבתא בעלמא דאתי, ודוחין המדמה הנאחו בששת ימי המעשה. (ג - א)

ו. כל אחד ואחד מישראל צריך לקדש עצמו בקדושת הברית, כדי שיזכה לברר הזכרון, לברר הכח המדמה. (ג - ד)

ז. מצות תלמוד תורה שצריכין לעסק בתורה בפה מלא דיקא. (ד - ב)

"על כן צריכין לדבר בתורה בדבורים דיקא כדי שתאיר אור הנקודה שמאירה על ידי הדבור בפה דיקא, שתאיר להלב לבטל החרפות והשבירות השורין על הלב, שזה עקר תכלית עסק התורה לבטל כל התאות רעות שהם האהבות רעות, ועל ידי זה גם נתבטל היצר הרע."

ח. עיקר עסק התורה צריך כדי שיבא לידי מעשה. (ד - ב)

אחר מעשה השם ית' מדוע
הרשעים כל כך מצליחים?

ט. אברהם זכה לכהונה, בחינת
אהבה הקדושה, וזה זכה על ידי
שהשתדל כל ימיו בהתבודדות לדבר
בינו לבין קונו ולדבר עם בני אדם.
(ד - א)

י. כל אחד מישראל יש בו נקודה
קדושה מצד הולדתו מחמת שהוא
מזרע אברהם יצחק ויעקב. (ד - ד)

יא. האמונה הקדושה היא יסוד
הכל, והיא עקר הנקודה של בחינת
צדיק. (ד - ה)

יב. בכל עת וזמן ובכל מקום שהוא
באיזה מדרגה ובאיזה ענין שהוא
תמיד יש איזה בחינת נקודה טובה
שיכול לדבק את עצמו להנקדה
ההיא השיך לליבו בעת הזאת דיקא.
ואם יסתכל ויחפש היטב בודאי
תאיר בו הנקודה השיך ללבו בעת
הזאת דיקא ועל ידי זה יתקן הכל.
(ד - ו)

יג. צריך להתגבר מאד לדבר כפי מה
שיוכל ולבקש ולחפש בדבוריו את
נקודתו הקדושה.

**"אם יתחזק ויתאמץ לפתוח פיו בעל
כרחו לדבר תמיד, בוודאי יעזרהו ה'
יתברך ויפתח פיו ולבו עד שיזכה
תמיד לקשר את עצמו להנקודה
השייך לליבו בעת ההוא שעל ידי זה
יתקן הכל."**

יד. כלל כל התורה הוא להאיר אור
הנקודה הקדושה, וצריכין לקבל
אור הנקודה כפי העת והזמן, כגון
בימי החול מקבלין הנקודה על ידי
תפילין, ובשבת ויום טוב על ידי
קדושת עיצומו של יום. ובפסח על
ידי אכילת מצה וארבע כוסות וכו'
וכו'.

ואפילו המצות הנוהגות בכל זמן
בוודאי אין יום דומה לחברו ואין
אדם דומה לחברו, כי ביום זה מזמין
לו ה' יתברך מצות בקור חולים.
ובזה היום מצוות הלבשת ערומים,
וביום אחר הכנסת כלה וכיוצא בזה.
וכן אין אדם דומה לחברו. כמו
שראינו בכל הצדיקים והיראים
שלפנינו שזה עסק יותר בתורה וזה
עסק יותר בתפלה וזה נזהר ביותר
במצווה זאת וזה באחרת.

וכן אין הלימוד של כל יום דומה
לחברו, כי ביום זה לומדין כאן
ולמחר במקום אחר או בספר זה
להלן יותר או בספר אחר לגמרי. כפי
הנקודה הקדושה השייך לכלליות
ליבות בני ישראל באותו היום.

ויש בענין זה בחינות הרבה בכלליות
ישראל ובפרטיות תכלית כל
הנקודות הוא אחד, כדי להכיר את
היחיד והמיוחד. (ד - ז)

טו. הנותן צדקה הוא בבחינת צדיק.
(ד - ז)

**"שלא יגיע לו חס ושלום, איזה צד מחשבה
והרהור אחר מעשה השם יתברך רק להאמין
באמונה שלמה ובישורת לב כי צדיק ד' בכל
דרכיו... כי עקמימות הלב, דחינו רע הלב
שפא לו על דעתו חס ושלום איזה הרהור חס
ושלום, אחר מעשה השם יתברך על שהוא
יתברך נותן כל הגדלה והגבור והעשירות
להעובדי פוכבים והרשעים והמתנגדים אל
האמת, והצדיקים והנשרים הם מנחים
בבזיון בשפלות גדול בעניות ובדחוקות, זה
ההרהור חס ושלום, זה בחינת רע עין." 8**

ארץ ישראל

כדי להכניע ולהפיל את הרשעים צריך להמשיך
קדושת 'ארץ ישראל' - שעל ידי זה הקדושה
זוכה לראות במפלת הרשעים ונפילת כוחם
וגאוותם, ולא רק שרואה בנפילתם, אלא שגם
רואה שהרשעים נענשים ומתהפך עליהם ככל
מה שחשבו ורצו לעשות לו. 9

גלות

עכשיו בגלות הנוראה גם ארץ ישראל עצמה
היא תחת יד הסטרא אחרא, וקדושתה נעלמת,
ואם כן איך אפשר להמשיך היום את קדושת
ארץ ישראל כדי להכניע את הרשעים? על כן
העצה לזה היא להמשיך ולהאיר 'התנוצצות
זכות אבות', שעל ידי זה אפילו היום, שארץ
ישראל נפלה תחת יד הסטרא אחרא, נתגלה
קדושת ארץ ישראל. 9

תפלה כתיקונה

**"על-ידי תפלה בתקונה 7 מתנוצץ אור זכות
אבות ועל-ידי-זה ממשיכין בחינת קדושת
ארץ-ישראל גם עכשו בגלות. ועל-ידי-זה
זוכין לראות במפלתן של רשעים ולא די שגזול
מעינם הרע אלא שגם רואה בהם מה שהם
רצו לראות בו. וכל זה נעשה על-ידי למוח
זכות שמלמדיו על הרשע שעל-ידי-זה יכולין
להתפלה. גם על-ידי-זה הצדיקים שהם עושי
טוב זוכים לפני ה' כי קדם כריתות הרשעים
הזה פני ה' מסתר פניו רע פני להכריתם,
ועכשו נתגלה פני ה' לעושי טוב." 10**

1. תהלים ק"י. 2. כמובא בפרש"י פ"שת וישלח. 3. ברכות
דף ז - ע"ב. 4. לביאור הענין של רע עין באריכות עיין
בתורה נ"ד. 5. תהלים כ"ב. 6. לשון רביה"ק בתורה
סיק ג. 7. כמבואר בתורה באריכות מה היא תפלה
כתיקונה. 8. ליקוטי הלכות או"ח - הלכות פורים הלכה
ה - א. 9. כמבואר בתורה. 10. קיצור ליקו"מ.

כל התורה בחינת עינים דקדושה

כלל כל התורה כלה הוא בחינת עינים
דקדושה, בחינת טוב עין. וזה בחינת
בראשית, שהוא התחלת התורה תמן ראשית
מן בת, שהם תלת גונון דעינא ובת עין, וכן
התורה מסימת לעיני כל ישראל, כי עקר
כלל כל התורה והמצוות הוא לבלי לילך חס
ושלום, אחר שרירות לבו הרע ומראה עיניו.

רק שיהיה טוב עין

כל התאוות והרהורים שפלים באים על ידי
ראית העין, פי העין רואה והלב חומד, כלם
הם מבחינת הרע עין, וצריך כל אחד לרחם על
עצמו ולהיות עוצם עיניו מראות ברע, ולסתם
עיניו מחיזיו דהאי עלמא לגמרי, ולבלי
להסתפל על תאוות עולם הזה והבלי, לסלק
ולבטל אחיזת הרע עין ממנו ומגבולו לגמרי,
רק שיהיה טוב עין לבלי להביט בעיניו רק
בתורה ועבודתה.

אכילה דקדושה

אכילה דקדושה היא בבחינת טוב עין טוב לב
בבחינת ויאלל וישת ויטב לבו, שהוא בחינת
טוב עין. אבל אכילה של אסור, חס ושלום,
בחינת אכילת עץ הדעת טוב נרע הוא מביא
רע אל הלב, שהוא בחינת רע עין.

ציצית

ציצית מתקן את הרע עין, כי ציצית לשון
הסתכלות העינים, בחינת מציץ מן החרכים.
דהינו ציצית הוא תקון העינים.

ועל כן תכף בבקר בהקיצו משנתו המצוה
הראשונה היא לחטף את הציצית וללבש
מיד, כי תכף פשעומו משנתו ופוקח את
עיניו הוא צריך לשמךם תכף שלא יתאחו
בהם חס ושלום, בחינת רע עין, על כן צריכין
להתלבש בציצית מיד, שהם בחינת עינים
דקדושה, בחינת טוב עין,

פסות ובגדים דקדושה

פסות ובגדים דקדושה הם מכסים את האדם
מן הרע עין, בבחינת פסות עינים. שהפסות
והלבוש מכסה על האדם מן הרע עין שלא
תשלט בו. ועל כן הזהירו חכמינו זכרוננו
לברכה מאד על הצניעות שיכסה האדם את
עצמו בבגדיו ולא יהיה ערם כלל אפלו בשעה
שפושט את חלוקו, כמו שאמר ר"י, מעולם
לא ראו פתלי ביתי אמרי חלוקי. כי עכשיו
צריך האדם לשמור עצמו מאד מן הרע עין.
והבגדים הם שמירה לזה.

פינים
על ת"נ"ה

**"ותזכנו לכסוף ולהתגועגוע תמיד לבוא לארץ ישראל, עד שזיכה
לגמר מחשבתנו ולהוציאה מכוח אל הפעל לנסוע ולעלות לארץ ישראל,
חיש קל מהרה ברחמיך הרבים ובחסידיך העצומים. ועל ידי קדושת ארץ
ישראל נזכה להנצל מרע עין של שונאינו ואויבינו ורודפינו. וגם נראה בהם
מה שהם רוצים לראות בנו. ויקוים מקרא שכתוב: "קוה אל ה' ושמר
דרכו, וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה. בטח בה' ועשה טוב שכן
ארץ ורעה אמונה." (לקוטי תפילות נ"ה)**

לעשות
מתורות
תפילות

לחדד את השכל / על התורות הנלמדות בעמוד היומי

מה פירוש הפסוק: "אשריך ארץ שפולך בן חורין"?

תשובה חשובה שעבר: העזי-פנים שבדור החולקים על תפילת האיש הישראלי, הם נקראים כלבים מקשש בחינת:

"והכלבים עזי נפש". (תורה ו)

זכרון עלמא דאתי (תורה נ"ד)

"בכלליות פך ראוי להיות מנהיג יראי השם, תכף בבקר בהקניצו, קדום שימתחיל שמוס דבךר, יזכר מיד בעלמא דאתי. (אחר פך יעשה זאת בפכטינות. "סימון ב)

אמרתי לרשם על כל פנים ולהעתיק ענין הזכרון הזה

מחמת שאדמו"ר ז"ל הזהיר מאד לשמור את הזכרון הזה בכל יום כמובא בלקוטי א' סימן נ"ד, ובלקוטי הלכות הלכות ברפת הריח וברפת הפרות הלכה ה' אות יוד, מובא שם שעקר שמירת הזכרון הוא על ידי הדבור שצריכין לדבר בזה הרבה, אולי נזכה להזכיר את עצמנו שלא יטעה אותנו ההעלמה שנתנה על זה בלב כל אחד כמובא מזה מדבריו בהלכות שחיטה הלכה ה' אות ה', שאף על פי שנדמה לכאורה שבלם יודעים מזה אבל באמת יערינו אינון שזוכים לדעת מזה עין שם ועל פן היו רגילים אנשי שלומנו לדבר בענין זה הרבה מאד בכל מיני לשונות ועתה מחמת שאנשי אמנה אבדו ובכל יום אנו הולכים ודלים, על פן אמרתי לרשם על כל פנים ולהעתיק ענין הזכרון הזה:

"ועזרני אבי שבשמים להתדבק כל פך בהשמחה הקדושה, עד שתהא דעתי נוחה ומישבת בכל עת, ואחשב את נפשי תמיד את גדל ועצם שטות ושגעון תאוות עולם הזה והבליו, אחרי אשר יודעים בברור בלי שום ספק שפתאום פתאום יהיו נלכדים במצודת המנות, ולא יהיה מי שיוכל לפדות ולהושיע מזה ואז יהיו מכרחים להקיא ולהחזיר כל התאוות שהכניסו לגוף, ולא יהיה מהם שום יתרון ורוח כלל וקלל ואז יהיו מכרחים להתחבר עם המלאך המנות בלי שום טענה, ולהושיט לו הצנאר בלי שום תרוץ, ולטעום טעם הגסיסה והמנות שהוא מר ומרור מכל מיני מרירות שבעולם ואסתפל בעיני לכל צד אולי נמצא אחד שיוכל להצילי מזה וכל אוהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו, ולא ירצו להביט ולהסתפל כלל על זה וכל הגוף שהלעיטו אותו בהתאוות, יהיה מכרח להתבלות בעפר ובבטן התולעים ולא יהיה מקום להתחבא ולהסתמן מכל זה בשום אפן,

ואם אפלו אהיה מבטח בכל השמונים שנה גם הם יפרחו כהך עין, וגם הרבה מהם כבר חלפו ועברו, וכן יעברו ויפרח גם השאר ומכל שכן וכל שכן שגם עם זה המעט שעד שמונים שנה אינם מבטחים כלל, כי אינם מבטחים בהחיים אפלו רגע אחת, ובכל רגע ורגע מוכנים ומזמנים להיות נצודים בהמצודה הפרוסה על כל החיים ועתה על מי בטחתי כי מרדתי, וגם מה אני רוצה להרויח, האם אני יודע שהכל הבל הבלים וגרוע מהבל אלפים פעמים, כי גם העשיר הגדול שבגדולים, והממלא כרסו בההך עין הזה בכל התאוות המדמות, גם הוא מכרח לירד להבור וללבש תכריכים ולשכב ברגליו אל הדלת, ולעטף את עצמו בהצורה הזרקה ופני המנות בלי שום ספק וכל אבר ואבר יהיה מכרח להתרקב ולהתעפש ולהתאכל לשני התולעים, ולהתעלל בבטנם המזהם והמשקף ולא יועיל לו לא כסף ולא זהב וכו' ועתה מה יש לי לאבד ולהפסיד בעולם המבוכות הזה פשאחזק עצמי בתורתך ומצותיך."

(כוכבי אור - ששון ושמחה)

הכל רמזים להזכירנו להתקרב אליו יתברך

ונחשבות אין להגיד. רק אף על פי כן אני מאמין, וקצת אנו רואים חדושים נפלאים בכל יום. כי השם יתברך מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. והשנויים בכל יום למי שמשים לב להסתפל על זה והכל רמזים להזכירנו להתקרב אליו יתברך כמו שכתוב בהתורה ויהי מקץ זכרון, (סימן נ"ד) לאדבקא מחשבתה בעלמא דאתי בכלל ובפרט להגידל דעתו בכל יום על הרמזים שהשם יתברך מרמז לו. כי הוא יתברך מצמצם את עצמו מאין סוף עד אין תכלית וכו' וכו'. (עלים לתרופה - מכתב תי"ד)

להזכיר את עצמו על ידי זה לשמור הזכרון

אשרינו שזכינו לשמע כל זה ולעסק בזה קצת, מי יתן שנזכה לקים רצונו באמת וללכת בכל דרכיו. לשמח בכל יום בכל יום, ולחפש ולבקש ולצלעק לה' לעשות מהתורות תפלות וכו', ולהתחיל בכל יום מחדש מאיזה נקדה שיתחיל כי הכל תלוי זה בזה, כאשר דברנו בזה כבר. ושלא יפל לידי זקנה חס ושלום, כמו שהזהיר מאד בקול גדול ולא יסוף בזה הלשון "אלט טאר מען ניט זיין" וכו'. ויתר מזה אי אפשר להאריך בכתב:

ומאליכם תבינו להזכיר את עצמו על ידי זה לשמור הזכרון היטב לאדבקא מחשבתה בעלמא דאתי בכל יום בכלל ובפרט וכו' כמו שכתוב בסימן נ"ד עין שם: (עלים לתרופה - מכתב שע"ב)

אשרי שילך בזה תמיד!

החכם עיניו בראשו לדעת ולחזק לבבו לילך עם דברי תורתו הקדושה, שפבר הזהיר אותנו לשום לב לכל המחשבה דבור ומעשה שעובר על האדם בכל יום, כי השם יתברך מצמצם את עצמו בהם כפיכול ומרמז רמזים לכל אדם כפי המקום והזמן וכו' וכו' כמבאר בהתורה ויהי מקץ זכרון סימן נ"ד. אשרי שילך בזה תמיד. כי אין שום פטור בעולם. וחלילה לפטר את עצמו עתה מתורה ותפלה כדרך שנמצאים הטועים בזה, לא באלה חלקנו כי אף על פי שנמצאים עתה בטולים הרבה מחמת הצרות רחמנא לצלן אף על פי כן לעמת זה צריכים עתה להתעורר ביותר בהתגברות יותר... (עלים לתרופה - מכתב ל"ב)

לזכור תמיד בעלמא דאתי

בלילה אז עיקר הזמן של התבודדות לפרש שיחתו לפני השם יתברך, ולשפוך לבו כמים נכח פני ה'. ולחפש הרוח טוב - היינו הנקודות טובות שיש בו עדין ולבררם מתוך הרוח רעה, ועל ידי זה יזכה לשמחה, ולהכניע המדמה שמשם כל התאוות, ועל ידי זה יזכה לזכרון, לזכור תמיד בעלמא דאתי, ולחשוב בכל עת על תכליתו וסופו אחרון לעולם הבא, עד שיזכה לשוב אליו יתברך באמת. (סימן נ"ד) (השתפכות הנפש - ס')

סיפור

פנתה האישה הצדקנית - שמיזה שנים רבות לא עלה בידה לחדש בגד ראוי לשמו, ונכנסה לחדר. ובחדר - פלאי פלאים. מוט מלא בגדים נאים מונח לפניו. רק הושטת יד קטנה ובגד חדש מונח בידיה, בגד חדש!!! יצאה אל בעלה הצדיק כשהבגד בידה אך אז שמעה את קולו הנעים מתנגן ברכות באוזניה כשהוא מפציר בה בנעימות ובתבונה ברה ומאירה "מוטב לנו לסבול את הדוחק בזה העולם החולף... כי אין לשער מה מצפה לך שם למעלה לנצח נצחים..."

שמעה הצדקנית את הדברים המחזקים, חי-שקל סבה לאחוריה והחזירה את המלבוש.

(נפ"י שבחי הבעל שם טוב)

טוב נצחי

צדקנית וחסודה היתה נוות-ביתו של רבי אדם, על אף העניות שנגסה בהם בכל פה, היתה אשת חיל למופת וקיבלה באהבה ובגבורה את תנאי מחייתם המצומצמים.

אולם פעם אחת, מתוך שידעה את גדולתו העצומה של בעלה הקדוש ויכולתו לשדד מערכות-טבע ולחולל מופתים, פנתה אליו בשאלה: "עד מתי נצטער בזה הדוחק?"

ענה בעלה הצדיק ואמר לה מיד: "מה בקשתך? איזה בגד שתרצי, לכי לחדר וטלי מן המוט מלבוש כפי רצונך..."

עוני ומחסור היו לחם-חוקם של רבי אדם ובעל-שם ובני ביתו. הדלות זעקה מכל פיסת קיר בבית הקטן, שאפלולית גשמית שרתה בו מחד, אך אור ענוג ורוחני נגה בו מאידך. לא היה להם כמעט מאום. לא אוכל כדי שביעה של ממש, לא בגד נאה שלם חסר-טלאים, וכל שכן לא מותרות למיניהם, אך היה להם הכל! כל מה שצריך האדם כדי למלא את נפשו הרעבה - בסיפוק אמיתי, בשמחה טהורה ומזוככת המרוממת את הלב ונוסכת חיות. רבי אדם ובני ביתו היו מחוברים ישירות למקור הטעם הטוב של החיים! לרוחניות צרופה. תורה, תפילה, אמונה וקרבת ה'.

שבת הגדול

שפתינו בתורה ותפלה לכל דבר הנפסק מאתנו ע"י חורבן בית מקדשינו. ובפסח מצרים שאז עדיין לא היה לנו כח ההתעוררות של תורה ותפלה בשיח שפתותינו נצטוינו על מקח הקרבן פסח מבעשור לחדש שהיה אז ביום השבת שלפני הפסח שבא על זה הרמז משכו וקחו לכם צאן. משכו ידיכם מע"ז כנזכר במדרש רבא. ופעלו בזה התעוררות הגאולה שהיתה עתידה להם... לכן השבת שלפני הפסח נקרא שבת הגדול בעבור שבו נעשה הכנה להישועה שאנו מצפים אליה שתהיה באחד מימי השבוע שלאחריו בליל השמורים שיתגדל כבודו של הקב"ה בכל העולם ע"י שיבא יום הגדול והנורא. וזה נכון ואין בו ספק למבנינו.

(דברי נגידים)

"כי עזה כמוות האהבה" לרבינו הקדוש
 מסירות נפש לרבינו הקדוש עד הסוף!
 לפרוץ ולהבריא את גבולות רוסיה
 בשביל לזכות להשתטח על ציון רבינו הקדוש!

את כל זה ועוד תמצאו בספר 'ימי שמואל' - ב' כרכים של הרה"צ ר' שמואל הורביץ זצ"ל, המגולל באריכות את סיפור התקרבותו לחסידות ברסלב ואת עולמה הקסום של חסידות ברסלב בארץ ישראל ובאומן.

להשיג בחנויות: ברסלב מאה שערים, עין יעקב ועוד.
 057-3155-466 פרטים ופוזבד רחלית

ביציאת מצרים ששדד המערכות ובטל הטבע וגלה השגחתו יתברך בעולם, הכל נמשך מבחינת שבת שהוא עלמא דאתי שכלו שבת, שמשם ממשיך השם יתברך, כביכול, ההשגחה מבחינת סוף העולם וכו', בבחינת קץ בא הקץ וכו'. נמצא, שעקר יציאת מצרים נמשך מבחינת שבת, שהוא בחינת עולם הבא... כי כל הנסים של יציאת מצרים נמשך מבחינת שבת. ועל כן נקרא גדול על שם הנסים שנקראו בחינת גדול, כמו שכתוב: "ספרה לי את הגדולות שעשה אלישע".

ועל כן גם פסח נקראת שבת, כמו שכתוב: "וספרתם לכם ממחרת השבת". דהיינו פסח, כמו שאמרנו רבותינו זכרונם לברכה, כי עקר תקף הנס של פסח נמשך משבת. (ליקו"י או"ח - נטילת ידים שחרית - ב)

היינו שמחים הרבה

אחר כך הגיע שבת הגדול והשם יתברך היה בעזרנו שהיינו שמחים הרבה בבית רבי צבי שנקנסנו לשם אחר סעדת שחרית שאכלנו בבית רבי העניך ושם בבית רבי צבי שמחנו מאד בשמחת שבת הגדול, ורקדנו כלנו הרבה בעזרת השם יתברך וזה חזק אותי הרבה בעזרת השם יתברך ובכל העת שעמדנו באדעס שעברו כבר שני שבתים לא זכינו לשמחה ורקודין עד זה השבת שהיא שבת הגדול, וזה היה לי לסימן וישועה גדולה:

(ימי מוהרנ"ת - ח"ב סי"ה)

הישועה התעוררה בכוח ביום השבת

נקרא הלילה הזה ליל שמורים שהוא שמור לנו לעתיד לבא. וכל הדברים היוצאים לפועל בששת ימי השבוע נתעוררים למעלה בכח בשבת הקודם. וביום השבת יפתח השער ותכונן בו הישועה העתידה לבוא ולפיכך השבת שלפני הפסח נקרא שבת הגדול. שאנו מצפים בו לכח ההכנה של התעוררות ופתיחת השער מן הישועה העתידה לבוא לישראל שהוא יום הגדול והנורא. וע"כ אנו מצידנו נותנים עוז לזה בשיח שפתונוני באמירת ההגדה ובחדושי תורה בדברי הלכה ובמילי דאגרתא שעיקר כח ישראל הוא הפה שלהם ונשלמה פרים

שבת שלפני הפסח קורין אותו שבת הגדול מפני הנס שנעשה בו.

(שו"ע - סימן ת"ל)

שבת הגדול - על שם הנסים והנפלאות

בשבת העבר דברנו מענין ההשגחה, שעל ידי זה עקר תקף כל הנסים והנפלאות, בפרט גאולה ראשונה של יציאת מצרים שהיתה בפסח. על פי התורה (לקוטי מוהר"ן רט) בשעה שהקדוש ברוך הוא זוכר את בניו וכו'. ובשביל זה קורין שבת שלפניו שבת הגדול, על שם הנסים והנפלאות שנמשכין מקץ האחרון, שהוא בחינת יום שכלו שבת, בבחינת קץ בא הקץ, כמבאר בהתורה, ע"ן שם.

ועל כן נקרא שבת הגדול, בבחינת ספרה לי את הגדולות שעשה אלישע וכו', שזהו בחינת ומוריד שני דמעות לכם הגדול וכו' ע"ן שם. ואחר כך עזרני השם יתברך ברחמי הנפלאים שרקדתי בעצמי הרבה פתאם, מה שלא עלה על דעתי לרקד אז, והכל בישועתו והשגחתו הנפלאה, כי לא דבר ריק הוא מה שנעשה עמנו בכל יום ויום עם כל אחד ואחד בפרט עמך ועמי.

...חזק ואמץ לשמח עצמך ובפרט בשבת ויום טוב קדש בכל דרכי השמחה, והזהר והזהר שלא יהיה לך עצבות ומרה שחורה מזה בעצמו שאינך שמח כראוי, ולא תהיה עליך שמחת יום טוב למשאוי, רק תרגיל עצמך להיות בן חורין, כי תהלה לאל יש מי שעושה בעדנו כל התקונים שצריכים בכל עת, ועלינו לשבח לאדון הכל בשמחה שזכינו ליזע מהעוסק בתקון נפשותינו לצחצח, וכבר שמעת הרבה עצות להרחיק העצבות ולחזק עצמו בשמחה, וה' יושיע לך ולנו לזכות לשמחת יום טוב באמת, ולהתחיל מעתה התחלה גמורה באמת להתקרב אליו יתברך מעתה ועד עולם אמן:

(עלים לתרופה - מכתב צ"ח)

הכל בכוח השבת!

שבת הגדול שקורין לשבת שלפני פסח שבת הגדול על שם הנס וכו', כי עקר הנסים והנפלאות שהיו

לקוטי מוהר"ן

תורה נ"ד

אלו שאין להם מדת ההסתפקות ומנהיגים את ביתם בגדולות דנקא, פנהוג עכשיו בעוונותינו הרבים בהרבה אנשים, עליהם נאמר: "מארת ה' בג'ית רשע".

כי לעולם חסר להם הרבה.

(ליקו"י נ"ד)